

ikke kender. Det vil være forstaaeligt for alle, at naar Stormfloden kommer om Sommeren, paa det Tidspunkt, da man har Afgrøderne paa Markerne og Kreaturerne i Engene, er den Skade, der anrettes, overordentlig meget større end den, der anrettes om Vinteren. Men ved denne Lejlighed skete der oven i Købet det sørgelige, at 19 Mennesker mistede Livet, af dem et Menneske, der gjorde Forsøg paa at bjærge de Kreaturer, der var ved at drukne.

Stormfloden af 30. August var altsaa en Vinterflod, som man fik om Sommeren, den var fuldkommen uberegnet, ingen havde tænkt sig Muligheden af, at den vilde komme. I den Kommune, hvor jeg hører hjemme, drev man om Eftermiddagen en Del af Kreaturerne fra Engene op paa et Højdepunkt i Engene, hvor man altid ellers havde haft Sikkerhed for, at de kunde være, naar Stormfloderne kom. Men hurtigt, som Stormfloden kom, saa man, at Vandet steg over Højdedraget, man kunde ikke komme ud til Kreaturerne, og lidt efter lidt saa man dem sejle ned over Engene, saa dem paa deres Svømmetur hænge fast i Pigtraaden, man saa lange Rækker hænge dér og arbejde paa at komme over, og til sidst kom jo de fleste over, men nogle af dem havde været i Vandet en 10 Timer. I det hele druknede der 20 Kreaturer, 75 Faar og Lam, 4 Plage og Hoppe med Føl. Men det var ikke nær den eneste Skade, der skete. Dette, at Kornmarkerne blev oversvømmet, at Roe- og Kartoffelmarkerne blev oversvømmet — der stød flere Fod højt Vand over enkelte lave Marker, ogsaa Agermarkerne var sat under Vand —, var selvfølgelig noget, der gav et betydeligt Tab for dem, der ejede dem, og det, at høstet Korn i ret stor Stil flød bort, gav naturligvis ogsaa betydeligt Tab. Det var et meget trist Syn Dagen efter at se Kornet ligge ligesom tromlet hen ad Jorden dækket af Flodskarn og derved i væsentlig Grad ødelagt. Maa jeg sige til den højtærede Trafikminister, at jeg tror, Befolkningen i høj Grad sætter Pris paa den Hurtighed, hvormed han kom derover og sørgede for, at der i alt Fald kunde blive tilvejebragt Taksationer, at man kunde faa nogen Sikkerhed for, at de værste Skader vilde der i alt Fald blive givet Hjælp til.

Foruden de Oversvømmelser, der skete fra Blaavand over Sdr. Oksby og Hobugten ind i Varde Aa, skete der ogsaa Oversvømmelser ved Sneum-Tjæreborg og paa Vesterhavsværerne og ligesaa ved Rejsbydiget; det skal jeg nu ikke komme ind paa, det ligger noget udenfor mit Omraade. Men jeg

vil gerne sige med Hensyn til Ulykken ved Rejsby, der krævede 18 Menneskers Liv, at her ser vi allerbedst, hvor vanskeligt Ingeniører og for Resten enhver, der ikke omgaaas Vesterhavet til daglig, har ved at forstaa, hvilken Kraft og Magt de her har med at gøre. Her sidder Arbejdsfolk, Ingeniører og Entreprenører i Barakkerne 50 Skridt fra Diget og ser Vandet stige og stige, og de tænker, at naar Ebbetiden kommer, vil det falde. Men da Ebbetiden kom, faldt det ikke, og det viste sig da, at det ikke var muligt for dem at gaa i Vand til Livet mod Strømmen de 50 Skridt op til Diget. Derfor druknede 18 Mennesker; nogle kom i Land paa Døre, Tage o. s. v., men 18 druknede, og det var fortrinsvis Entreprenører, Ingeniører og Haandværkere.

Jeg ønsker at sige, at en Gentagelse af den Katastrofe, der her indtraadte ved Stormfloden af 30. August, bør vi i Fællesskab søge at værne Landet imod. Vi bør, forekommer det mig, optage en Overvejelse om, hvorvidt man kan beskytte vore Kyster mod de Oversvømmelser, der truer os, for øvrigt baade om Vinteren og om Sommeren. Vi har allerede Strækningen fra Tønder og i Virkeligheden til Darum under Arbejde nu — der mangler blot at faa Diget fra Vester Vedsted til Søndernæs færdigt, saa er Kysten fra den sydlige Grænse til Darum lukket —, og Diget fra Darum op mod Esbjerg, som skal lukke for Sneum-Tjæreborg Enge, vil man formentlig kunne samles om. Saa er der tilbage Kysten fra Blaavand ind om Bugten, som er ubeskyttet, og saa de to Vesterhavsvær Manø og Rømø. Om Forholdene ved Blaavandshuk vil jeg sige, at her gaar Kysten i Øst og Vest, og i de sidste 10 Aar er der faldet 90 m i Havet her. Det er ikke saaledes, at Forstranden er blevet bredere, nej, Dybet følger med ind i Landet, saaledes at Landet faktisk styrter i Havet. Den Landerobring, der sker fra Havets Side er et Tab for os, som efter min Mening er i høj Grad betænkelig. Man kan matematisk beregne, hvor længe det vil vare, inden Eksistensmulighederne for de 400 Mennesker, der bor dér, vil forsvinde.

Derfor henstiller jeg indtrængende til den højtærede Trafikminister, at han vil tage under Overvejelse, at der her bygges Høfder, thi Diger kan overhovedet ikke forslaa her. Diger kan være gode som Værn imod Oversvømmelser, men de kan paa den Bund, der her er Tale om, overhovedet ikke værne imod, at Landet styrter i Havet. Jeg tror at vide, at Vandbyg-